

Şahzadə nağıla başlayaraq deyir:

- Şahim, zamani-sabiqdə, Süleyman peyğəmbərin əsrində, tərəfi-şimalda bir tayfeyi-əzim sakın idi. Bu tayfanın vətəni bir cənnətmisal məkan idi ki, təbiət öz gözəlliyini orada sübuta yetirmişdi. Lakin tu torpaq bir mərezi-bidərmənə mübtəla olub, o gözəl nemətlərdən məhrum qalmışdı. Bu mərez pirlək mərezi idi: belə ki, 18 yaşında cavanın saç-saqqalı ağarıb, beli ikiqat olurdu. Əlləri, ayaqları əsib, gözlərinin nuru gedirdi. Həştad yaşında bir qocaya dönürdü. Bu xalqdan iyirmi beş yaşına çatan olmamışdı.

Bir gün bu tayfa məclisi- kübra qurub mərezlərin çarə tapmağa şüru etdilər. Lakin aciz qalıb məyus oldular. O vaxt onlardan bir kürsüyə qalxıb dedi:

- Qardaşlar, biz özümüz bu azara çarə tapa bilmədik. Mənim başıma bir fikir düşmüş; söyləmə, bəyənsəniz, onu əmələ gətirərik. Tərəfi-cənubda, Asiya torpağında bəni İsrail tayfasından arasında alim bir şəxs var. Bu alim hər bir çətin işə əlac və hər bir dərddə dərman bilir. Ağillı adamlar seçib, onun hüzuruna göndərək və dərdimizə çarə istəyək.

Hamı bu təklifə razı oldu. Elçilər seçib, hədiyyələrlə bərabər, o alimin yanına göndərdilər. Elçilər o zaman gəlib çatdılar ki, alim həzrətləri əyləşib, işə məşğul idi. Elçilər divanxanaya daxil olub təzim etdilər və dedilər:

- Ey tilsimlər açan, heyvanların, quşların dilini bilən, ey əcinnəyə hökmü çatan. Biz əhli-şimalıq. Yerimiz cənnətmisal bir yerdir. Xuda hər nemətini bizə əta etmişdir. Lakin biz bir mərezi-bidərmənə mübtəla olmuşuq. Hənuz cavan ikən piri-fəniyə dönürük.

Ey sultani-hökmran, bizə bir nəzər et. Bax, qamətimiz bükülüb, saç-saqqalımız ağarmış, lakin heç birimizin yaşı iyirmidən ziyadə deyildir. Bu nə mərezdir? Lütf elə, çarəsini söylə.

Alim dedi:

- Ey əhli-şimal, bu azarın dərmanı kövkəbi-hürriyyətin şəfaətidir. O, ulduz torpağınızın şərq tərəfində bir dağ dalında pünhandır. O, dağ təbii deyil, onu divlər hörüb sizi kövkəbi-hürriyyətin şəfaətindən məhrum etmişlər; zamani ki, onu dağıtdınız, kövkəbi-hürriyyətini nuru canınıza sirayət edib ruh və bədənlerinizi təzələyəcəkdir. Sizləri cavanlaşdırıb öz təbii halınıza salacaqdır. Elə ki, elçilər dərdlərinin çarəsini bildilər, alimə artıq razılıq edib, şad və xürrəm öz vətənlərinə qayıtdılar və vətəndaşlarını işdən hali etdilər, onlar da balta, bel, kürək, ling və qeyri alət götürüb dağı dağıtdılar və kövkəbi-hürriyyətini üzü açıldı. Onun şölesi üstlərinə düşüb, cümləsini cavan etdi. İnsanlar ruha gəlib, al libaslara girib bayram etdilər.

Lakin şadlıqları artıq davam etmədi. Bir müddət keçəndən sonra qara buludlar kövkəbi-hürriyyətini üzünü tutub onu yenə pünhan etdi.